

буди и насъ българете. Отъ онова време българете оживѣха, бъдъщето имъ са за-
свѣти съ нѣколко приятни и мили лучи, а
тайнственното, или, да кажа по-просто,
инстинктивното предчувствие имъ загово-
ри, че е настанало вече време да са
освободатъ отъ турското и грѣцкото ти-
ранство. Черногорците, които единъ отъ
най-учените нѣмци нарича хайдуци и гла-
во рѣзи, изгрѣха като слѣнце на своите
планини, обиколиха Жаблякъ и изпразниха
първата пушка, която превѣзвѣсти на сич-
ките християне въ Турция, че времето е
вече настало. Азъ можехъ тука да говора
твърде много за влиянието, което сѣ имале
черногорците между другите поробени на-
родности въ Турция, но ща са огранича
само съ това, ако изкажа за тѣхъ своето
убѣждение кратко и ясно: тие сѣ храбри,
силни, народолюбиви, приятели на прав-
дата и сѣятели на свободата. Въобще тие